Dosarul nr. 4r-1879/2025 *Judecătoria Căuşeni (sediul Ştefan Vodă)*
(4-24112885-02-4r-09062025) *Judecătorul Alexandra SMOLNIȚCHI*

D E C I Z I E
în numele Legii

11 noiembrie 2025 municipiul Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU

Avînd în componenţă:
Preşedintele ședinței de judecată, judecător Marcel JUGANARI
judecătorii Adrian CERBU și Marcel POPESCU

examinând, fără participarea părților, cererea de recurs depusă de Alexei IAVORSCHI împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 20 mai 2025, pronunțată la examinarea contestației, inițiale și suplimentare, înaintată de Alexei IAVORSCHI împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/nr. MAI 06 680615 din 28 septembrie 2024 și deciziei de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion BANARI, în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional,

datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond: 7 octombrie 2024 - 20 mai 2025,
în procedura instanței de recurs: 9 iunie 2025 - 11 noiembrie 2025,
procedura de notificare a părților a fost executată, -

A C O N S T A T A T:

La 28 septembrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, Ion BANARI, a întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 06680615 prin care Alexei IAVORSCHI a fost sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 lei, și cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional.

Făptuitorul Alexei IAVORSCHI a fost sancționat pentru că la data de 28 septembrie 2024, ora 9 și 57 minute, deplasându-se pe traseul R 30 Anenii Noi-Căușeni-Ștefan Vodă-frontieră cu Ucraina, în zona km 69, cu automobilul de model „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare „*****”, a ignorat prevederile pct.47.1 din Regulamentul circulației rutiere și a condus mijlocul de transport, în afara localității, cu viteza de 115 km/h, depășind așadar limita cu 25 km/h.

La 30 septembrie 2024 Alexei IAVORSCHI a depus o contestație împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI 06680615 din 28 septembrie 2024 și a solicitat anularea acestuia și a deciziei de sancționare contravențională, cu încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției (f.d.3-4). În susținerea acestei contestații Alexei IAVORSCHI nu a indicat careva argumente.

Ulterior, la data de 28 ianuarie 2025, Alexei IAVORSCHI a depus o contestație suplimentară.

În motivarea acesteia a invocat că poliția a utilizat mijlocul de măsurare Lazer LTI 20/20 „Tru CAM" în mod ilegal, iar probele sunt falsificate. Menționează că mijlocul de măsurare nu este inclus în Registrul de stat și nu deține Certificat de aprobare de model și tip aprobat pe numele MAI. Susține că procesul-verbal contestat a fost întocmit la calculator și nu conține ștampilă, deși acesta urma să fie completat manual. De asemenea, deși potrivit prevederilor art.443 alin.(7) din Codul contravențional în procesul-verbal nu se admit rectificări, la rubrica martor asistent a fost adăugat martorul Ion COPANCEAN, deși ultimul nu era la momentul întocmirii procesului-verbal. Originalul procesului-verbal care i-a fost înmânat nu conține mențiunea legată de martor, astfel încât consideră că acesta a fost adăugat în lipsa sa, ceea ce echivalează cu falsificarea actului.

Menționează că radarul a măsurat viteza în mile și și nu a convertit-o în km. De asemenea, contorul laser radar nu funcționează și produce date care corespund distanței. Radarul este american și e conceput să măsoare viteza în mile și nu există date că producătorul a conceput radarul să măsoare și în km. Consideră că persoana juridică românească Labormed Laborator a schimbat fontul din engleză în română, de la mile la km, dar de fapt măsurările radarului sunt în mile. Consideră că distanța așadar cu care s-a deplasat este de 76 mile/h, ceea ce echivalează cu 47,2 km/h.

De asemenea, potrivit pozelor furnizate la materialul contravențional, în primele două cadre datele sunt aceleași ca în cadrul nr.4, astfel încât în aparență mașina nu a parcurs niciun metru. Viteza cu care se deplasa este de 71,45 km/h, ceea ce nu depășește 90 km/h.

Consideră că fotografiile sunt falsificate și din motivul că fotografia făcută de radar nu ar fi trebuit să reflecte din spate monitorul radar cu funcțiile sale.

Mai mult, indică că Veaceslav CIOBANU nu a avut dreptul să elibereze certificat de competență întrucât nu e șeful școlii în care se țin cursuri speciale de utilizare a radarului. De asemenea radarul nu este legalizat, or a fost utilizat fără certificat de aprobare de model și fără includerea în Registrul de stat și cu actele și probele falsificate.

Prin Hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă), din 20 mai 2025, s-a respins contestația inițială și suplimentară înaintată de Alexei IAVORSCHI împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 680615 din 28 septembrie 2024 și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale emisă de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 2 iunie 2025, Alexei IAVORSCHI a declarat recurs împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 20 mai 2025, solicitând admiterea cererii de recurs și casarea integrală a hotărârii, cu transmiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, indicând asupra încălcării regulilor de procedură și dreptului la apărare.

Acesta consideră că instanța de fond a interpretat greșit și a aplicat eronat dispozițiile art.455 alin.(2) din Codul contravențional, care prevăd expres că prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, este obligatorie la ședința de judecare a cauzei contravenționale. Potrivit aceluiași text legal, absența nejustificată a agentului constatator, fără informarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei, dar permite aplicarea unei amenzi judiciare conform art. 201 din Codul de procedură penală.

Recurentul subliniază că deși agentul constatator, Ion BANARI, din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP, a fost legal citat, acesta nu s-a prezentat la ședință și nu a informat instanța despre motivele absenței. Cu toate acestea, instanța nu a aplicat amenda judiciară prevăzută de lege și nu a dispus delegarea unui alt ofițer de poliție din partea INSP al IGP al MAI. În consecință, cauza a fost examinată în lipsa agentului constatator, ceea ce a determinat o examinare incompletă a probelor și menținerea îndoielilor asupra vinovăției contestatarului.

Recurentul critică, de asemenea, modul eronat în care instanța a apreciat rolul martorului înscris în procesul-verbal, susținând că instanța a preluat argumentele polițistului, substituindu-se apărării acestuia. Or, în cazul de față, martorul înscris nu a fost prezent la întocmirea procesului-verbal și nu a constatat personal fapta, ceea ce pune sub semnul întrebării autenticitatea documentului și veridicitatea semnăturilor.

În privința Procesului-verbal de contravenție seria MAI06 nr. 680615, recurentul afirmă că acesta a fost falsificat, întrucât forma și modul de completare contravin regimului de document strict contabil, care impune întocmirea în culori și completarea manuală a spațiilor. Instanța a interpretat greșit dispozițiile art.440 alin.(1^1) Cod contravențional, care permit întocmirea procesului-verbal în formă electronică doar în anumite condiții, aplicabile contravențiilor flagrante, potrivit art.440^1 alin.(1). În lipsa agentului constatator, nu a fost prezentat originalul procesului-verbal în formă color, iar instanța nu a dispus clarificarea situației juridice a acestui document.

Recurentul susține, de asemenea, că instanța a descris eronat planșa fotografică prezentată de poliție. Judecătorul s-a bazat pe imaginile depuse de agentul constatator, potrivit cărora automobilul „Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare „*****", s-ar fi deplasat cu viteza de 115 km/h, la 28 septembrie 2024. Cu toate acestea, recurentul a prezentat numeroase probe suplimentare care contestă exactitatea și autenticitatea acestor imagini, însă instanța nu le-a examinat și nu le-a reflectat în hotărâre, încălcând principiul aflării adevărului și al egalității armelor.

În concret, recurentul indică că a formulat o serie de întrebări esențiale rămase fără răspuns, precum: a) în baza cărui act administrativ a fost utilizat radarul „TruCAM" de către poliție, în lipsa unui certificat de aprobare de model emis de Institutul Național de Metrologie; b) de ce măsurătoarea s-a efectuat la o distanță de 797,1 metri, în contradicție cu normele științifice și prevederile art.425 alin.(6) Cod contravențional și art.94 Cod de procedură penală; c) de ce fotografiile din planșa tehnică prezintă același vehicul la aceeași distanță, deși timpul de expunere diferă cu 32 secunde; d) unde se află fotografia reală a vehiculului surprins la distanța de 797,1 metri; e) de ce radarul „TruCAM" nu figurează în Lista oficială și în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare permise în Republica Moldova; f) de ce agentul constatator nu a prezentat certificatul de aprobare de model, obligatoriu conform legislației metrologice.

Recurentul arată că toate aceste neconcordanțe confirmă lipsa de legalitate a mijloacelor tehnice utilizate și încălcarea art.345 Cod contravențional privind utilizarea dispozitivelor de măsurare neautorizate. În sprijinul afirmațiilor sale, el invocă răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/17-D-29/20 din 4 martie 2020, care atestă că aparatele radar aflate la dispoziția poliției se află doar „în evidență contabilă", fără a fi înscrise în Registrul de Stat al mijloacelor de măsurare.

Recurentul concluzionează că instanța de fond a ignorant probele apărării, nu a examinat cauza sub toate aspectele și a pronunțat o hotărâre lipsită de temei legal și factual, contravenind jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care stabilește că omisiunea de a examina toate probele echivalează cu neexaminarea cauzei.

Având în vedere aceste considerente, Alexei IAVORSCHI a solicitat în temeiul art. 465, 466, 467 și 473 alin.(1) lit.c) Cod contravențional, admiterea recursului; casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 20.05.2025; trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, într-un alt complet de judecată, pentru o examinare completă, obiectivă și legală, cu administrarea integrală a probelor relevante și respectarea garanțiilor procesuale ale contestatarului.

Conform art.471 alin.(1)-(2) din Codul contravențional, *(1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art.471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul ca nefondat, din considerentele ce succed.

Prevederile art.473 alin.(1) pct.1), lit.c) din Codul contravențional specifică că: *(1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul:[...] c) este nefondat.*

Potrivit pct. 47 alin.(1) din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţiei rutiere nr. 357 din 13.05.2009, *limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: [...] b) în afara localităţilor: 110 km/h – pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4; 90 km/h – pe celelalte drumuri. [...]*

Articolul 236 alin.(2) din Codul contravențional prevede că, *Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.*

Potrivit art.425 alin.(6) din Codul contravențional, *Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute: a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.*

În conformitate cu art.440 alin.(1-1[1]) din Codul contravențional, (1) *Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.* (1[1]) *Faptele contravenţionale pot fi constatate, examinate şi soluţionate de către agentul constatator în scris, pe suport de hârtie sau în formă electronică, ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. Modul de examinare şi de soluţionare a cauzelor contravenţionale în formă electronică sau cu convertirea documentaţiei în format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple, se aprobă de către Guvern.*

Totodată, art.443 alin.(6) și (7) din Codul contravențional stabilește că, *(6) Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal. (7) În procesul-verbal nu se admit rectificări, adăugiri, alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se încheie un nou proces-verbal, în care se face consemnarea respectivă.*

Potrivit art.448 alin.(1) din Codul contravențional, *Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).*

Articolul 455 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, *(1) Şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.*

În conformitate cu art.468 alin.(1) din Codul contravențional stipulează că, *Recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).*

Articolul 470 alin. (3) din Codul contravențional reglementează că, *Instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, avînd dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.*

Examinând recursul declarat de Alexei IAVORSCHI împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni, (sediul Ștefan Vodă) din 20 mai 2025, Colegiul penal constată că, potrivit art.468 alin.(1) din Codul contravențional, recursul trebuie depus în termen de 15 zile. Atunci când părțile nu sunt prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, termenul începe să curgă de la data înmânării hotărârii. Din materialele cauzei rezultă că hotărârea a pronunțată în lipsa părților și fost expediată la 22 mai 2025, respectiv recursul va fi considerat depus în termen.

Colegiul penal, după analizarea recursului formulat împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni, (sediul Ștefan Vodă) pronunțată în cauza contravențională nr. 5r-71/2025 la 20 mai 2025 Colegiul penal, reține că poziția instanței de fond este temeinică și legală.

Potrivit materialelor dosarului Colegiul penal constată că la 28 septembrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, Ion BANARI, a întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 06680615 prin care Alexei IAVORSCHI a fost sancţionat cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 lei și cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional (f.d.36).

Astfel, recurentul Alexei IAVORSCHI a fost sancționat pentru că la 28 septembrie 2024, ora 9:57, deplasându-se pe traseul R 30 Anenii Noi-Căușeni-Ștefan Vodă, frontieră cu Ucraina, în zona km 69, cu automobilul de model „Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare „*****", a ignorat prevederile pct.47.1 din Regulamentul circulației rutiere și a condus mijlocul de transport, în afara localității, cu viteza de 115 km/h, depășind așadar limita cu 25 km/h (f.d.37).

Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de fond nu ar fi examinat probele prezentate și că absența agentului constatator ar fi împiedicat stabilirea vinovăției sale, Colegiul penal reține că aceste susțineri sunt nefondate. În ceea ce privește neprezentarea agentului constatator, Colegiul notează că dispozițiile art.455 alin.(2) din Codul contravențional oferă instanței posibilitatea expresă de a continua judecarea cauzei chiar și în lipsa agentului constatator, cu condiția ca acesta să fi fost legal citat, iar absența sa să nu fie justificată. Rațiunea acestei norme constă în evitarea tergiversării nejustificate a procesului și asigurarea soluționării cauzei într-un termen rezonabil, în conformitate cu art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În speță, din înscrisurile anexate la materialele cauzei se constată că agentul constatator a fost citat legal, dar nu s-a prezentat la ședință și nici nu a anunțat instanța despre un motiv obiectiv de absență. În aceste condiții, instanța de fond a procedat corect continuând examinarea cauzei pe baza probelor administrate și a actului de constatare, fără a încălca dispozițiile legale. Astfel, susținerile recurentului potrivit căror lipsa agentului constatator ar fi determinat o examinare incompletă a cauzei sunt vădit neîntemeiate, neexistând nicio prevedere legală care să impună suspendarea sau amânarea examinării cauzei contravenționale în asemenea situație.

Ceea ce ține de argumentul recurentului precum că instanța de fond nu a aplicat o amendă agentului constatator și nu a obligat Inspectoratul Național de Securitate Publică să delege un alt agent constatator, Colegiul penal reține că aceste susțineri sunt, de asemenea, nefondate neavând un suport probator.

Potrivit dispozițiilor art.455 alin.(2) din Codul contravențional, norma are caracter imperativ și conferă instanței competența de a continua examinarea cauzei în baza materialelor administrate, fără a condiționa validitatea procedurii de prezența fizică a agentului sau de desemnarea unui înlocuitor de către instituția din care acesta face parte. Totodată, aplicarea unei amenzi judiciare agentului constatator în temeiul art.201 din Codul de procedură penală reprezintă o discreție a instanței, nu o obligație.

În ceea ce privește susținerea recurentului că instanța nu ar fi examinat cauza pe fond și că nu ar fi fost înlăturate îndoielile privind vinovăția sa, Colegiul penal constată că instanța de fond a analizat în mod complet și obiectiv materialele cauzei, inclusiv procesul-verbal contravențional și probele foto anexate, care confirmă săvârșirea faptei contravenționale. Actul de constatare a fost întocmit în condițiile legii și se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrară, pe care contravenientul nu a furnizat-o. Prin urmare, prima

instanță a examinat cauza pe fond, a analizat probele prezentate și a pronunțat o hotărâre motivată în fapt și în drept. Lipsa sancționării agentului constatator sau neobligarea Inspectoratului la desemnarea unui alt agent nu afectează în niciun mod temeinicia hotărârii și nici nu creează îndoieli rezonabile cu privire la vinovăția persoanei sancționate.

Analizând argumentul recurentului potrivit căruia agentul constatator ar fi adăugat un martor în Procesul-verbal cu privire la contravenție în lipsa sa, iar instanța de fond și-ar fi „*asumat rolul de avocat al agentului constatator*", Colegiul penal reține că aceste susțineri sunt totalmente neîntemeiate, nefiind confirmate prin materialele cauzei, or Legea prevede expres obligația agentului constatator de a consemna refuzul contravenientului de a semna actul și de a asigura certificarea acestui fapt prin semnătura unui martor. Această prevedere are rolul de a garanta legalitatea actului de constatare și de a documenta refuzul persoanei sancționate, fără a necesita prezența acesteia la momentul semnării martorului. În prezenta cauză, din Procesul-verbal cu privire la contravenție rezultă că recurentul a refuzat semnarea acestuia, fapt consemnat corespunzător de agentul constatator și confirmat prin semnătura martorului asistent. Totodată, însuși recurentul a semnat doar pentru a primi copia procesului-verbal, recunoscând astfel că a refuzat semnarea documentului inițial – împrejurare care explică prezența martorului asistent menționat în act. În aceste condiții, instanța de fond justificat a constatat că procesul-verbal a fost întocmit în conformitate cu prevederile art.443 alin.(5) din Codul contravențional, fără a depăși rolul său de arbitru imparțial al litigiului. Interpretarea și aplicarea corectă a normelor legale nu pot fi echivalate cu o atitudine părtinitoare față de organul constatator, ci reprezintă exercitarea firească a atribuțiilor instanței de judecată.

Cu referire la argumentul recurentului precum că Procesul-verbal seria MAI06 nr.680615 ar fi „*falsificat*", motivând că acesta nu ar fi realizat „*de fabrică*" în culori și că fiind un document de raportare strictă, ar trebui să prezinte anumite caracteristici tipografice speciale, Colegiul penal constată că aceste susțineri sunt neîntemeiate și lipsite de suport probator, or analizând conținutul Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.680615, Colegiul observă că acesta conține toate elementele esențiale prevăzute de art.443 alin.(1) din Codul contravențional, și anume: – denumirea organului care a întocmit procesul-verbal; – data și locul întocmirii; – numele, prenumele și funcția agentului constatator; – datele de identificare ale persoanei în privința căreia s-a constatat contravenția; – descrierea faptei și indicarea articolului din lege încălcat; – menționarea probelor și a explicațiilor oferite de contravenient; – semnătura agentului constatator și mențiunea privind refuzul persoanei de a semna. Totodată, procesul-verbal conține seria și numărul unic MAI06 nr.680615, codul personal al agentului constatator, numărul de înregistrare internă și indicativul MAI - elemente de identificare suficiente pentru a verifica autenticitatea și unicitatea documentului în cadrul sistemului de evidență al Inspectoratului Național de Securitate Publică. Nici o prevedere legală nu impune ca procesul-verbal contravențional să fie realizat „în culori" sau să îndeplinească condiții tipografice speciale pentru a fi considerat autentic. Forma și suportul material al documentului (printat, digitalizat sau completat electronic) nu afectează validitatea sa juridică, atâta timp cât conținutul și elementele obligatorii prevăzute de lege sunt respectate. Prin urmare, Colegiul penal reține că procesul-verbal contestat este un act autentic, emis de un organ competent, întocmit conform normelor legale, iar simpla nemulțumire a recurentului față de aspectul vizual al documentului nu poate constitui probă a falsificării acestuia.

Ceea ce ține de argumentul recurentului Alexei IAVORSCHI precum că instanța de fond nu ar fi luat în considerare fotografiile prezentate de acesta și că ar fi formulat o serie de întrebări esențiale rămase fără răspuns, Colegiul penal constată că aceste susțineri nu se

confirmă și că instanța de fond a examinat complet și obiectiv materialele cauzei, în conformitate cu dispozițiile legale.

Colegiul reține că potrivit Hotărârii nr.24 din 15 iunie 2018 a Institutului Național de Metrologie, aparatul pentru măsurarea vitezei de mișcare a autovehiculelor tip LTI 20/20 TruCAM a fost aprobat și inclus în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare permise spre utilizare în Republica Moldova, fiind eliberat Certificatul de aprobare de model nr.1028 din 15 iunie 2018, valabil pentru o perioadă de 10 ani, până la 15 iunie 2028 (f.d.37–38). Prin urmare, susținerea recurentului precum că radarul nu ar fi fost certificat sau permis spre utilizare este una vădit nefondată, întrucât există un act oficial de aprobare și înregistrare emis de autoritatea competentă în domeniul metrologiei. Cu toate că recurentul invocă faptul că măsurătoarea s-ar fi efectuat în contradicție cu normele științifice, raportându-se la art.425 alin.(6) din Codul contravențional, totuși textul acestui articol prevede limitativ cazurile în care datele nu pot fi admise ca probe și anume atunci când au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor științifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale. Or, în prezenta cauză, recurentul nu a demonstrat în concret că măsurătoarea ar fi fost efectuată prin metode contrare prevederilor științifice sau că aparatul TruCAM ar genera erori de măsurare la o anumită distanță. Dimpotrivă, potrivit documentației tehnice și certificatului de aprobare de model, radarul TruCAM este calibrat și verificat metrologic pentru a măsura viteza la distanțe variabile.

Argumentul recurentului că fotografiile din planșa tehnică ar prezenta același vehicul la aceeași distanță, deși timpul de expunere diferă cu 32 de secunde, a fost analizat și de instanța de fond. Colegiul penal explică că acest aspect nu reprezintă o contradicție tehnică, întrucât aparatul TruCAM poate efectua mai multe capturi succesive folosind apropiere (zoom) optic pentru clarificarea imaginii și verificarea datelor. Diferența de 32 de secunde reflectă doar intervalul dintre declanșările aparatului, nu o inconsecvență între pozițiile vehiculului sau o eroare de măsurare. Fotografia reală a vehiculului, menționată de recurent, se regăsește în planșa tehnică anexată la procesul-verbal și este clar identificabilă prin indicarea numărului de înmatriculare și a vitezei măsurate. Toate imaginile sunt generate automat de sistemul radar și poartă marcajele temporale, numerice și tehnice prevăzute de standardul metrologic, neexistând indicii de prelucrare, falsificare sau lipsă de autenticitate.

Cu referire la argumentul recurentului ce ține de pretinsa inexistență a radarului „TruCAM” în Lista oficială a mijloacelor de măsurare, această afirmație contravine înscrisurilor anexate la materialele cauzei (f.d.37–38), care confirmă expres includerea aparatului de tip LTI 20/20 TruCAM în Registrul de Stat al mijloacelor de măsurare permise în Republica Moldova (f.d.39-40).

Cu privire la pretinsa nelegalitate a mijloacelor tehnice utilizate și anume că potrivit art.345 din Codul contravențional sancționează utilizarea dispozitivelor de măsurare neautorizate, respectiv a celor care nu sunt aprobate și verificate conform cerințelor metrologice în vigoare, Colegiul penal reține că în prezența speță nu se poate reține o asemenea situație, întrucât aparatul radar utilizat - LTI 20/20 TruCAM - a fost aprobat prin Hotărârea Institutului Național de Metrologie nr.24 din 15 iunie 2018, fiind înscris în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare permise spre utilizare în Republica Moldova și deținând Certificatul de aprobare de model nr.1028, valabil până la 15 iunie 2028 (f.d.37–38).

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că însuși recurentul Alexei IAVORSCHI a depus la dosar Certificatul de verificare metrologică al aparatului radar utilizat, document care confirmă în mod expres că la momentul efectuării măsurării, dispozitivul se afla în termenul de

valabilitate al verificării metrologice și era admis pentru utilizare până la data de 13 martie 2025 (f.d.43). Prin urmare, acest act invocat de recurent, contrazice propriile sale afirmații privind nelegalitatea mijlocului tehnic și presupusa lipsă de autorizare.

Cu referire la argumentul recurentului că lipsa legalizării radarelor către poliție este confirmată prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr.34/17-D-29/20 din 4 martie 2020, Colegiul penal constată că lecturând conținutul acestuia (f.d.59), se atestă că ultimul nu a fost prezentat instanței în conținut deplin, la materialele cauzei de către recurent a fost prezentat doar prima pagină a înscrisului menționat, și din care rezultă că Inspectoratul național de patrulare are în dotare aparate pentru măsurarea vitezei de mișcare a mijloacelor de transport, care se află la evidența contabilă, în categoria mijloacelor fixe. Fiecare utilaj în parte dispune de număr de inventariere. Prin urmare argumentele recurentului precum că organele de poliție utilizează fraudulos dispozitivele de măsurare a vitezei de deplasare a mijloacelor de transport, sunt lipsite de suport probator, astfel poartă un caracter pur declarativ.

Totodată, instanța de recurs relevă că instanța de fond justificat a stabilit că la examinarea prezentei spețe nu s-au constat careva manipulări ale aparatului „Tru CAM" folosit pentru captarea imaginii, or la dosar nu există careva probe pertinente și concludente care să ateste acest fapt. Astfel, Colegiul penal reține că argumentele recurentului precum că radarul a măsurat viteza în mile și nu a convertit-o în km, sunt totalmente nefondate, or reieșind din fotografiile anexate la materialele cauzei (f.d.13) rezultă că echipamentul respectiv indică nemijlocit viteza în kilometri, în cazul de față 115 km și nicidecum în mile precum susține recurentul.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului-verbal fiind temeinică. Subsidiar, Colegiul notează că nu pot fi reținute alegațiile recurentului, or, acestea vin în contradicție cu probatoriul acumulat la dosar, iar obiecțiile invocate nu constituie temeiuri de nulitate a actului contestat.

Declarativ instanța de recurs apreciază și argumentul recurentului precum că la întocmirea Procesului-verbal cu privire la contravenție și la emiterea deciziei de sancționare agentul constatator nu a cercetat toate circumstanțele cazului sub toate aspectele, obiectiv și multilateral, deoarece ultimul nefiind de acord cu Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nu a prezentat instanței de recurs probe contrare întru combaterea celor constatate de către agentul constatator, prin urmare în susținerea recursului, contravenientul nu a prezentat probe ce ar demonstra nevinovăția lui în fapta încriminată.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției lui Alexei IAVORSCHI de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod Contravențional.

În contextul dat, Colegiul penal determină că la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui Alexei IAVORSCHI.

În această privință, instanța de judecată consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia

Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

În situația în care Procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează, fără echivoc, comiterea de către Alexei IAVORSCHI a acțiunilor ilicite prevăzute la art.236 alin.(2) din Codul contravențional, astfel încât instanța de judecată nu are temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție

Prin prisma faptului că Procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de recurs subliniază că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit.a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază

concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și va menține hotărârea contestată, fără modificări.

În conformitate cu prevederile articolelor 236 alin.(2), 473 alin.(1) pct.1) lit.c) din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D I S P U N E :

Se respinge ce nefondat recursul depus de Alexei IAVORSCHI împotriva Hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) pronunțată în cauza contravențională cu nr.5r-71/2024 la 20 mai 2025, la examinarea contestației inițiale și suplimentare înaintată de Alexei IAVORSCHI împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție Seria/nr.MAI 06 680615 din 28 septembrie 2024 și deciziei de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion BANARI, în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele ședinței de judecată, judecător Marcel JUGANARI

judecătorii

Adrian CERBU

Marcel POPESCU